חטאת העוף פרק שביעי זבחים ע.

הלי נמי תיפוק ליה כו'. מלב טמאה תיפוק ליה נמי דמטמא דמהיכא מיתי לה קרא דיעשה לכל מלאכה אלי לאו בטמאה כתיב דהא כתיב [ואכל] לא תאכלוהו אלמא: **מי שאיסורו משום אכילה אלב** [ו], וכשרה מותר טריפתי לך יצאת זו שכולה אסורה משום כל תאכל טמא ואכתי אימא טריפה למה נאמרה כו': **אלא אלי טריפה מיבעי ליאיוויי מיה דס"ד מי שחלבה אסור כו' קמ"ל** ה"ג. ושיטת הוא ליאיוויי מיה טהורה שמתה שחלבה טהור דס"ד ואכל לא תאכלוהו כתיב והאי קרא מי שחלבו אסור וכשרו מותר טריפתי לך חלבה מכלל נגילה אכל מיה שחלבה מותר כבשרה לענין נגילה נמי יטמא כבשרה קמ"ל טריפה כל שיש במינו טריפה ואפילו מיה: ופרכינן **מ"ש טמאה.** דלא נפקא לן לטהר חלבה מהאי קרא דאין חלבה חלוק מבשרה ולא קרינא [ז] ואכל לא תאכלוהו לאכל לאוסרה אסרי הכל איסור: **מיה נמי אין חלבה חלוק מבשרה.** לאיסורו ולא קרינא ביה ואכל לא תאכלוהו: **ועוד.** ממשמעותא דקרא נמי מיקשה לן דלא נאכל מיה קלי דהא כתיב ואכל לא תאכלוהו ולקמן [ע"ב] יליפינן מינה בגרייתא דשמעתין נאכל [ח] מיה נגילה לא טיהר מכלל טומאה: **טריפה לגופיה אינטריך.** לטהר חלב טריפה שמתה ולעולם טריפה מיה ולקתמרת הרי נגילה אינטריך דס"ד הואיל וטמאה אסורה מחיים וטריפה אסורה מחיים מה טמאה חלבה טמא אף טריפה חלבה טמא אי הכי האי נמי מיבעי (ט) שלא תאמר הואיל ועוף טמא אסור [ז] באכילה וטריפה אסורה באכילה מה עוף טמא אינו מטמא אף טריפה אינה מטמאה ועוד מי איכא למילף טרפה מטמאה טמאה לא היתה לה שעת הכושר טריפה היתה לה שעת הכושר וכי תימא טריפה מבטן מאי איכא למימר במינה מיהא איכא אלא אמר רבא [ט]התורה אמרה [יא]יבא איסור נבילה ויחול על איסור חלב יבא איסור טריפה ויחול על איסור חלב וצריכי דאי אשמעינן נבילה משום דמטמיא אבל טריפה אימא לא ואי אשמעינן טריפה משום [כ] דאיסורה מחיים אבל נבילה אימא לא צריכא ור"מ האי טריפה מאי עביד ליה מיבעי ליה למעוטי שחיטה שהיא לפנים ורבי יהודה [יא]טריפה אחרינא כתיב ורבי מאיר חד למעוטי שחיטה שהיא לפנים וחד למעוטי עוף טמא ורבי יהודה מנבלה [ז] נפקא ליה ורבי מאיר האי נבלה מאי עביד לה לשיעור [ח] אכילה בכזית ותיפוק לי מקרא קמא מדאפקיה רחמנא בלשון אכילה חד [ט]לשיעור אכילה בכזית וחד לשיעור אכילה בבדי אכילת פרס ס"ד אמינא הואיל וחידוש הוא יותר מבדי אכילת פרס נמי ליטמא קמ"ל [יא]ת"ר [יא]וחלב נבלה וחלב טרפה [כ]בחלב בהמה טהורה הכתוב מדבר אתה אומר בחלב בהמה טהורה הכתוב מדבר או אינו אלא בחלב בהמה טמאה אמרת טיהר מכלל שחוטה וטיהר מכלל חלב מה כשטיהר מכלל שחוטה בטהורה ולא בטמאה אף כשטיהר מכלל חלב בטהורה ולא בטמאה או כלך לדרך זו טיהר מכלל נבילה וטיהר מכלל חלב מה כשטיהר מכלל חלב בטמאה ולא בטהורה אף כשטיהר מכלל חלב בטמאה ולא בטהורה אמרת

אלא לאתויי חיה [ז]. כך גרס הקונטרס וקשה דמאי קפריך מ"ש טמאה כו' אדרבה מטום דדמי לטמאה מיעטרך קרא לאתויי ומאי פריך נמי ואכל [יא] לא תאכלוהו אדרבה מטום הכי מיעטרך קרא טריפה דמטמא כל שיש במינו טריפה אלבה טהור ואפי' מיה ור"ת גרס אלא למעוטי מיה מאי טעמא מי שחלבה אסור וכו' ול"ג סד"א ופריך אמאי מיעטרך קרא לומר דחלב מיה טמא מאי שנא טמאה כו' [ט] ומיהו קשה דטריפה לא משמע למעוטי אלא לרבוי כל שיש במינה טריפה: **מה טמאה חלבה טמא.** וכי [ט] תימא מה לטמאה שכן אין שחיטה מטהרתה תאמר לטריפה תהא מוכיח: **יבא איסור נבילה ויחול על איסור חלב.** תימה * למאן דאית ליה איסור מוסיף למה ליה קראי וכי תימא מהכא יליף בעלמא שאני הכא דאיסור חלב קל הוא דהוסר מכללו ולכך אתי איסור נבילה ומיחל עליה: **ואי אשמעינן בריה משום דאיסורא מחיים כו'.** תימה דנפ"ל דחולין (דף מ:) עביד ק"ו איפכא ומה מחיים אתי איסור טריפה ומיחל אאיסור חלב נבילה דלאחר מיתה מבעיא ושם פירשתי: **וחד למעוטי עוף טמא.** הא דלא נפקא ליה לרבי מאיר מהיכא דנפקא ליה לרבי יהודה משום * דר' מאיר לטעמיה [ט] דאית ליה איסור חל על איסור: **ורבי מאיר האי נבילה מאי עביד ליה.** וא"ת על כרחין צריך לכתוב נבילה דאי הוה כתיב טריפה לא יאכל לטמאה בה ולא כתב נבילה אם כן הוה אמינא דטריפה בלא נבילה אסור [יא] וא"ל כיון דכתיב כב [ויקרא יז] (והנפש) [וכל נפש] אשר תאכל נבילה וטריפה מה קמם נבילה עמה אף כאן נבילה עמה: **לשיעור אכילה בכזית.** מיפשר דרבי יהודה נמי אית ליה ואע"ג [כ] דלא מיותר: **יצתה חיה שחלבה ובשרה מותר.** הא דתניא בפרק בהמה המקשה (חולין דף ע:) לאשכוחי דנבלת חיה טהורה מטמאה ולא [ב] מני למידרש מהכא דהא חלבה טמא דאי לאו דאשכחן במקום אחר דנבלת חיה מטמאה לא הוה דרשי' הכי:

הלי נמי תיפוק ליה כו'. מלב טמאה תיפוק ליה נמי דמטמא דמהיכא מיתי לה קרא דיעשה לכל מלאכה אלי לאו בטמאה כתיב דהא כתיב [ואכל] לא תאכלוהו אלמא: **מי שאיסורו משום אכילה אלב.** וכשרה מותר טריפתי לך יצאת זו שכולה אסורה משום כל תאכל טמא ואכתי אימא טריפה למה נאמרה כו': **אלא אלי טריפה מיכבי לאיוויי מיה דס"ד מי שחלבה אסור כו' קמ"ל** ה"ג. ושיטת הוא ליאיוויי מיה טהורה שמתה שחלבה טהור דס"ד ואכל לא תאכלוהו כתיב והאי קרא מי שחלבו אסור וכשרו מותר טריפתי לך חלבה מכלל נגילה אכל מיה שחלבה מותר כבשרה לענין נגילה נמי יטמא כבשרה קמ"ל טריפה כל שיש במינו טריפה ואפילו מיה: ופרכינן **מ"ש טמאה.** דלא נפקא לן לטהר חלבה מהאי קרא דאין חלבה חלוק מבשרה ולא קרינא [ז] ואכל לא תאכלוהו לאכל לאוסרה אסרי הכל איסור: **מיה נמי אין חלבה חלוק מבשרה.** לאיסורו ולא קרינא ביה ואכל לא תאכלוהו: **ועוד.** ממשמעותא דקרא נמי מיקשה לן דלא נאכל מיה קלי דהא כתיב ואכל לא תאכלוהו ולקמן [ע"ב] יליפינן מינה בגרייתא דשמעתין נאכל [ח] מיה נגילה לא טיהר מכלל טומאה: **טריפה לגופיה אינטריך.** לטהר חלב טריפה שמתה ולעולם טריפה מיה ולקתמרת הרי נגילה אינטריך דס"ד הואיל וטמאה אסורה מחיים וטריפה אסורה מחיים טמא כו': **אי הכי.** טריפה דכתיב גבי עוף נמי אינטריך לגופיה ולומר עוף [ב] שמתה מטמא בגיעה הבליעה שלא תאמר כו': **ועוד.** גבי בהמה: **מי איכא למילף טריפה מטמאה.** דינעבי קרא לטהר: ה"ג **אלא אמר רבא**)כו' **הסורה אמרה.** גא הכתוב לומר לך יצא איסור כו' ומשום אכל לא תאכלוהו דסיפיה דקרא פירש כו נגילה וטריפה לחייב את האוכלו משום אכל ומשום נגילה ומשום טריפה שלא תאמר אין איסור נגילה וטריפה חלין על איסור חלב שקדם לכולם: **משום דמעמיא.** הילכך ממילא נחול על איסור חלב: **ורבי מאיר.** דלמדר [ד] עוף שחיטתו מטהרת טריפתו: **הלי טריפה.** דגבי עוף מאי עביד ליה: **למעוטי שחיטה שהיא לפנים.** וכדלמדן לעיל (דף סט.) מה טריפה שאוכל כפנים כגמוך יצא הסומטו עוף חולין בפנים כו': **עריפה אחרינא כתיב.** גבי נגילת עוף טיהר וכל נפש אשר תאכל נגילה וטריפה בזאתו ונגר וכנס נגדיו [ח] (ויקרא ח) ואם לא יאכל נגילה וטריפה לטמאה בה (שם כב) **ואם למעוטי עוף טמא.** דדרשינן [פט:] מי שיש במינו טריפה: **ורבי יהודה.** עוף טמא מקרא יתירא דנבלה לא יאכל נפקא ליה דלא מיעטריך אלא לדרוש ולומר מי שאזהרתו משום כל תאכל נגילה יצא [א] זה שאין איסורו משום כל תאכל נגילה אלא משום כל תאכל טמא: **ורבי מאיר הלי.** קרא יתירא דנבלה לא יאכל מיבעיא ליה ללמד טומאתו [ב] שאינו מטמא אלא [ג] כשיעור איסור אכילתו דהיינו כזית: **מקרא קמא.** דאמר תאכל: **כנדי אכילת פרס.** שאם שהה אכילת כזית יותר מכדי אכילת פרס הרי היא כשאר אכילות שאין מצטרפין לעוגמין ואף זו אין מצטרפת לטומאת כזית הבליעה: **דחידוש הוא.** שלא מצינו בתורה טומאה מזו שאין לו טומאה מנחתו וכזית [ב] הבליעה בלה לו טומאה (ג): **הכתוב מדבר.** לטהרו מלטומאת משום נגילות: **טיהר מכלל שחוטה.** טיהר מלטומאת מטעם שחיטה שהשחיטה מטהרתה: **ועיהר מכלל חלב.** מטעם חלב טיהר את הגבילה מלטמא שכתב כאן שחלב נגילה יטהר: **מה כשטיהר.** בשר שחוטה מלטמא עוף טהורה בעמלה לא שחוטה מטהרתה דילפינן לה בק"ש [ד] מקרא יתירא ולאלה מטמאה כל הנוגע בהם במותם (ויקרא יא) והאי בהם יתירא הוא לומר אע"פ שהן שחוטין ומה אני מקיים במותם במותם ולא בחייהם וכבהמה טמאה כתיב דקמיען ליה כל הבהמה אשר היא לך כשאר אכילות שאין מצטרפות לעוגמין אף זו אין מצטרפת לטומאת כזית הבליעה: **פידוש הוא.** שלא מצינו בתורה טומאת מקום אלא בבהמה: **אמרת כלך** [ב] לדרך זו טיהר מכלל נגילה וטיהר מכלל חלב מה כשטיהר מכלל נגילה בטמאה ולא בטהורה אף כשטיהר כו'. טיהר בשר נגילה מלטמא ולקמן מפרש לה בגמרא עוף טמא וטיהר מכלל חלב דלתמרן: **בטמאה ולא בטהורה.** עוף טמא טיהר מלטומאת בגיעת הבליעה ולא עוף טהור: ה"ג

אלא לאתויי חיה [ז]. כך גרס הקונטרס וקשה דמאי קפריך מ"ש טמאה כו' אדרבה מטום דדמי לטמאה מיעטרך קרא לאתויי ומאי פריך נמי ואכל [יא] לא תאכלוהו אדרבה מטום הכי מיעטרך קרא טריפה דמטמא כל שיש במינו טריפה חלבה טהור ואפי' מיה ור"ת גרס אלא למעוטי מיה מאי טעמא מי שחלבה אסור וכו' ול"ג סד"א ופריך אמאי מיעטרך קרא לומר דחלב מיה טמא מאי שנא טמאה כו' [ט] ומיהו קשה דטריפה לא משמע למעוטי אלא לרבוי כל שיש במינה טריפה: **מה טמאה חלבה טמא.** וכי [ט] תימא מה לטמאה שכן אין שחיטה מטהרתה תאמר לטריפה תהא מוכיח: **יבא איסור נבילה ויחול על איסור חלב.** תימה * למאן דאית ליה איסור מוסיף למה ליה קראי וכי תימא מהכא יליף בעלמא שאני הכא דאיסור חלב קל הוא דהוסר מכללו ולכך אתי איסור נבילה ומיחל עליה: **ואי אשמעינן בריה משום דאיסורא מחיים כו'.** תימה דנפ"ל דחולין (דף מ:) עביד ק"ו איפכא ומה מחיים אתי איסור טריפה ומיחל אאיסור חלב נבילה דלאחר מיתה מבעיא ושם פירשתי: **וחד למעוטי עוף טמא.** הא דלא נפקא ליה לרבי מאיר מהיכא דנפקא ליה לרבי יהודה משום * דר' מאיר לטעמיה [ט] דאית ליה איסור חל על איסור: **ורבי מאיר האי נבילה מאי עביד ליה.** וא"ת על כרחין צריך לכתוב נבילה דאי הוה כתיב טריפה לא יאכל לטמאה בה ולא כתב נבילה דאי הוה כתיב כתב נבילה מטמאה [יא] וא"ל כיון דכתיב כב [ויקרא יז] (והנפש) [וכל נפש] אשר תאכל נבילה וטריפה מה קמם נבילה עמה אף כאן נבילה עמה: **לשיעור אכילה בכזית.** מיפשר דרבי יהודה נמי אית ליה ואע"ג [כ] דלא מיותר: **יצתה חיה שחלבה ובשרה מותר.** הא דתניא בפרק בהמה המקשה (חולין דף ע:) לאשכוחי דנבלת חיה טהורה מטמאה ולא [ב] מני למידרש מהכא דהא חלבה טמא דאי לאו דאשכחן במקום אחר דנבלת חיה מטמאה לא הוה דרשי' הכי:

מסורת הש"ס

(א) חולין לז. [קב.]. (ב) ס"ר פי"ב ה"ב. (ג) שם צו פרשה י' ה"ה. (ד) לעיל סט:. (ה) שמיני פרשה ה פ"ג ה"ה. (ו) [ינמות לה.]

הגהות הב"ח

(א) גמ' מיבעי ליה שלא תאמר: (ב) שם טריפה משום (לתיסור' מתיס) תא"ת. ור"ב כפ"ב דחולין דף לז כפרש"י מהאלר דנגם דמיתחסרא וכ"ב: (ג) רש"ל ד"ה דמיתחסרא וכו' בימתה הס"ד ומת"ב ת"ה בחלב בהמה טהורה כתיב: (ד) ד"ה מה כשטיהר וכו' פרסה ושוטע אינגה שוטעת ועי' הס"ד:

גליון הש"ם

תוס' ד"ה יבא ובו' לאבי דאית ליה אשרי סוסיה, תמוה לי מה מוסיף יש בגבילה על חלב דהוא רק מעל. ולפי דלאחר לגבוה הא בגבהה בע"מ דלא חזי לגבוה כי רק מעל: ד"ה וחד ובו' דר"ב לבעבורי. תמוה לי הא מלינו רק ר"מ בכריתות דס"ל איסור טולל ומוסיף ולפיכך כ"ל מסל"ב נגילה על עוף טמא:

שינויי נוסחאות

אן נ"מ מיבעי ליה למעוטי חיה מי שחלבה אסור ובשרו מותר יצתה חיה שחלבה ובשרה מותרין מאי שנא וכו' (כ"ב וח"ו) ועי' תוס': בן תיבות א"ל נמתק יש"מ: גן נ"מ אסור מחיים וטריפה אסורה מחיים (כ"ב): דן נ"מ עוף טמא מנבלה (כ"ב): הן נ"מ מיבעי ליה לשיעור אכילה (כ"ב): ון ע' ק"ד דמדברי המפרנס נר' דנגם בגמ' משום כל תאכל חלב. ול"ג נבילה. וע' תו"ד: זן קרינא ביה (ש"ס): חן נ"מ דחלב (ש"ס): טן עוף טריפה שמתה נמי כל"ל (ש"ס): ין כתן ס"ד ותיר"ד חד. נבלה וטריפה לא יאכל לטמאה בה כל"ל (שמ"ב ו"ב): יא) תיבות יצא זה כו' עד אלא. נמתק. יל"ל ולא מי שאזהרתו אף משום וכו' (ש"ס): יב) על שמאתו (ש"ס ש"ס ו"ר כתי"): יג) נ"מ אלא שיעור אכילתו (ב"ש): יד) נ"מ וכל נפש (ש"ס): טו) אלא בבית הבליעה (ש"ס ע"ר ו"ר כתי"): טו) נ"מ או כלך (ש"ס): יז) נ"מ נוקף ופריך ומ"ש כו' א"כ יהיה טמא ועוד הא כתיב ברהוא קרא ואכל כו' ותיכי כדבריה לחלב חיה דשהור כך גרס הקונטרס כו': יח) הכתיב ואכל כל"ל (ב"ש): יט) נ"מ נוקף כלומר למה לי טריפה לחלב חיה תפ"ל מהיכא דנפקא לן חלב טמאה ועוד ואכל לא תאכלוהו נפקא לי' למעוטי חיה בשמעתין ולמה לי קרא דטריפה ומיהו: כ) נ"ל דטעות יזקסרן נמל נדכריס וכל"ל תימה מה לטמאה שכן אין שחיטה מטהרתה תאמר לטריפה דא"ל תוכיח איכא למפרך מה לחיה שכן חלבה טמא אפי' כשאינה טריפה טריפה תאמר בבהמה טהורה שחלבה טהור בשאינה טריפה. ודו"ק נ"ל ולפ שניתי לתי תלין מזעמתי (ר"ו שב"ב) ומי ל"ק. דו"ק. וקדיק: כא) נ"מ נוקף והיקשא דעוף לבהמה איצטריך לשחיטה ר"ל כו' (ש"ס): כב) דכתיב קרא אחרינא וכל נפש כל"ל שחב"ר: כג) ואע"ג דלא מייתר קרא דוה דרש מי שאיסורו משום כל תאכל נבילה יצא עוף טמא בס"ב נבי חלב נבלה דמעטנו בהמה טמאה אע"ג דלא מיתר (ב"ש): כד) לא מצי כל"ל (ש"ס): כו) נל"ל לגלות דאיסור חל על איסור גם נבי נבלה ולהכי עבדיד כו' (ב"ש): כז) כתר כתרי לחת ולרעבב"א נראה לקרים גיר הקונטרס: כז) נ"מ דאין חלבה חלוק מבשרה. דשניהם אסורין חיה נמי אין חלבה חלוק מבשרה דשניהם מותרין הילכך לענין טומאה נמי יטמא בבשרה (שמ"ב): כח) נ"מ שם שחיטת חלב:

עין משפט נר מצוה

א מי' פ"ז מהל' מאכלות אסורות הלכה כ:
כו ב מי' פ"ח מהל' מכות הטומאות הלכה ה:

תורה אור השלם

1. וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו: ויקרא ז, כד
2. נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה:
ויקרא כב, ח
3. וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר ובכס בגדיו ורחץ מים וטמא עד הערב וטהר: ויקרא יז, טו
נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה:
ויקרא כב, ח

מוסף רש"י

התורה אמרה יבוא איסור נבילה ויחול על איסור חלב כו'. הלי ואכל לא תאכלוהו לא נאיך דהא כתיב כל חלב יכל דם לא תאכלו: ומשום דעמגלה לו נעיקה מי אחל ליה איסור חלב ולמלה אלעטרך אלא לתוריה אמרה דחייב משום שני לאתין משום לאו דחלב ומשום לאו דטריפה אלא תיומא לאיסור חל על איסור (חולין לז:):

נוסחאות רש"י כת"י

הלי נמי תיפוק ליה כו'. מלב טמאה תיפוק ליה נמי דמטמא דמהיכא מיתי לה קרא דיעשה לכל מלאכה הלי לאו בטמאה כתיב דהא לא תאכלוהו לאכל כתיב: **מי שאיסורו משום אכילה אלב.** וכשר מותר טריפתי לך יצאת זו שכולה אסורה משום כל תאכל טמא כל חלב יכל דם אסורים אכל מי אחל ליה איסור חלב ולמלה אלעטרך אלא לתוריה אמרה דחייב משום שני לאתין משום לאו דחלב ומשום לאו דטריפה אלא תיומא לאיסור חל על איסור (חולין לז:):

נוסחאות רש"י כת"י

הלי נמי תיפוק ליה כו'. מלב טמאה תיפוק ליה נמי דמטמא דמהיכא מיתי לה קרא דיעשה לכל מלאכה הלי לאו בטמאה כתיב דהא לא תאכלוהו לאכל כתיב: **מי שאיסורו משום אכילה אלב.** וכשר מותר טריפתי לך יצאת זו שכולה אסורה משום כל תאכל טמא ואכתי אימא טריפה למה נאמרה כו': **אלא אלי טריפה מיכבי לאיוויי מיה דס"ד מי שחלבה אסור כו' קמ"ל** ה"ג. ושיטת הוא ליאיוויי מיה טהורה שמתה שחלבה טהור דס"ד ואכל לא תאכלוהו כתיב והאי קרא מי שחלבו אסור וכשרו מותר טריפתי לך חלבה מכלל נגילה אכל מיה שחלבה מותר כבשרה לענין נגילה נמי יטמא כבשרה קמ"ל טריפה כל שיש במינו טריפה ואפילו מיה: ופרכינן **מ"ש טמאה.** דלא נפקא לן לטהר חלבה מהאי קרא דאין חלבה חלוק מבשרה ולא קרינא [ז] ואכל לא תאכלוהו לאכל לאוסרה אסרי הכל איסור: **מיה נמי אין חלבה חלוק מבשרה.** לאיסורו ולא קרינא ביה ואכל לא תאכלוהו: **ועוד.** ממשמעותא דקרא נמי מיקשה לן דלא נאכל מיה קלי דהא כתיב ואכל לא תאכלוהו ולקמן [ע"ב] יליפינן מינה בגרייתא דשמעתין נאכל [ח] מיה נגילה לא טיהר מכלל טומאה: **טריפה לגופיה אינטריך.** לטהר חלב טריפה שמתה ולעולם טריפה מיה ולקתמרת הרי נגילה אינטריך דס"ד הואיל וטמאה אסורה מחיים וטריפה אסורה מחיים טמא כו': **אי הכי.** טריפה דכתיב גבי עוף נמי אינטריך לגופיה ולומר עוף [ב] שמתה מטמא בגיעה הבליעה שלא תאמר כו': **ועוד.** גבי בהמה: **מי איכא למילף טריפה מטמאה.** דינעבי קרא לטהר: ה"ג **אלא אמר רבא**)כו' **הסורה אמרה.** גא הכתוב לומר לך יצא איסור כו' ומשום אכל לא תאכלוהו דסיפיה דקרא פירש כו נגילה וטריפה לחייב את האוכלו משום אכל ומשום נגילה ומשום טריפה שלא תאמר אין איסור נגילה וטריפה חלין על איסור חלב שקדם לכולם: **משום דמעמיא.** הילכך ממילא נחול על איסור חלב: **ורבי מאיר.** דלמדר [ד] עוף שחיטתו מטהרת טריפתו: **הלי טריפה.** דגבי עוף מאי עביד ליה: **למעוטי שחיטה שהיא לפנים.** וכדלמדן לעיל (דף סט.) מה טריפה שאוכל כפנים כגמוך יצא הסומטו עוף חולין בפנים כו': **עריפה אחרינא כתיב.** גבי נגילת עוף טיהר וכל נפש אשר תאכל נגילה וטריפה בזאתו ונגר וכנס נגדיו [ח] (ויקרא ח) ואם לא יאכל נגילה וטריפה לטמאה בה (שם כב) **ואם למעוטי עוף טמא.** דדרשינן [פט:] מי שיש במינו טריפה: **ורבי יהודה.** עוף טמא מקרא יתירא דנבלה לא יאכל נפקא ליה דלא מיעטריך אלא לדרוש ולומר מי שאזהרתו משום כל תאכל נגילה יצא [א] זה שאין איסורו משום כל תאכל נגילה אלא משום כל תאכל טמא: **ורבי מאיר הלי.** קרא יתירא דנבלה לא יאכל מיבעיא ליה ללמד טומאתו [ב] שאינו מטמא אלא [ג] כשיעור איסור אכילתו דהיינו כזית: **מקרא קמא.** דאמר תאכל: **כנדי אכילת פרס.** שאם שהה אכילת כזית יותר מכדי אכילת פרס הרי היא כשאר אכילות שאין מצטרפין לעוגמין ואף זו אין מצטרפת לטומאת כזית הבליעה: **דחידוש הוא.** שלא מצינו בתורה טומאה מזו שאין לו טומאה מנחתו וכזית הבליעה בלה לו טומאה (ג): **הכתוב מדבר.** לטהרו מלטומאת משום נגילות: **טיהר מכלל שחוטה.** טיהר מלטומאת מטעם שחיטה שהשחיטה מטהרתה: **ועיהר מכלל חלב.** מטעם חלב טיהר את הגבילה מלטמא שכתב כאן שחלב נגילה יטהר: **מה כשטיהר.** בשר שחוטה מלטמא עוף טהורה בעמלה לא שחוטה מטהרתה דילפינן לה בק"ש [ד] מקרא יתירא ולאלה מטמאה כל הנוגע בהם במותם (ויקרא יא) והאי בהם יתירא הוא לומר אע"פ שהן שחוטין ומה אני מקיים במותם במותם ולא בחייהם וכבהמה טמאה כתיב דקמיען ליה כל הבהמה אשר היא לך כשאר אכילות שאין מצטרפות לעוגמין אף זו אין מצטרפת לטומאת כזית הבליעה: **פידוש הוא.** שלא מצינו בתורה טומאת מקום אלא בבהמה: **אמרת כלך.** דרך זו טיהר מכלל נגילה וטיהר מכלל חלב מה כשטיהר מכלל נגילה בטמאה ולא בטהורה אף כשטיהר כו'. טיהר בשר נגילה מלטמא ולקמן מפרש לה בגמרא עוף טמא וטיהר מכלל חלב דלתמרן: **בטמאה ולא בטהורה.** עוף טמא טיהר מלטומאת בגיעת הבליעה ולא עוף טהור: ה"ג

דמעמיא. הילכך הטמרה למיתל אאיסור חלב: **ור' מאיר.** דלמדר שחיטתו מטהרת טריפתו: **הלי טריפה.** דגבי עוף מאי עביד ליה: **למעוטי שחיטה שהיא לפנים.** וכדלמדן לעיל מה טריפה שאוכל כפנים כגמוך יצא הסומטו חולין בפנים כו' ואיל"ל נפקא ליה דלא מיעטריך אלא לדרוש ולומר מי שאזהרתו משום כל תאכל נגילה יצא [ב] זה שאין איסורו משום כל תאכל נגילה אלא משום כל תאכל טמא: **ורבי מאיר הלי.** קרא יתירא דנבלה לא יאכל מיבעיא ליה ללמד טומאתו [ג] שאינו מטמא אלא [ד] כשיעור איסור אכילתו דהיינו כזית: **מקרא קמא.** דאמר תאכל: **כנדי אכילת פרס.** שאם שהה אכילת כזית יותר מכדי אכילת פרס הרי היא כשאר אכילות שאין מצטרפות לעוגמין אף זו אין מצטרפת לטומאת כזית הבליעה: **פידוש הוא.** שלא מצינו בתורה טומאת מקום אלא בבהמה: **אמרת כלך.** דרך זו טיהר מכלל נגילה וטיהר מכלל חלב מה כשטיהר מכלל נגילה בטמאה ולא בטהורה אף כשטיהר מכלל חלב בטמאה ולא בטהורה: **בטמאה ולא בטהורה.** עוף טמא טיהר מלטומאת בגיעת הבליעה ולא עוף טהור: **כשטיהר מכלל נגילה בטמאה ולא בטהורה אף כשטיהר מכלל חלב בטמאה ולא בטהורה.** עוף טמא טיהר מלטומאת בגיעת הבליעה ולא עוף טהור: **מה כשטיהר.** בשר שחוטה מלטמא עוף טהורה בעמלה לא שחוטה מטהרתה: **ועיהר מכלל חלב.** מטעם חלב טיהר את הגבילה מלטמא שכתב כאן שחלב נגילה יטהר